

Sygn. I C 677/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 lutego 2021 r.

Sąd Okręgowy w Słupsku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR del. Joanna Krzyżanowska
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Małgorzata Bugiel

po rozpoznaniu w dniu 8 lutego 2021 r. w Słupsku

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Bank Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.

przeciwko S. B.

o zapłatę

1. oddała powództwo;
2. zasądza od powoda (...) Bank Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz pozwanego S. B. 3.617 zł (słownie: trzy tysiące sześćset siedemnaście złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Na oryginale właściwy podpis.

Sygnatura akt I C 677/20

UZASADNIENIE

Powód (...) Bank S.A. z siedzibą w W. wniósł pozew przeciwko S. B. o zapłatę kwoty 92233,22 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Na uzasadnienie wskazał że w dniu 16 marca 2018 r. pomiędzy stronami została zawarta umowa pożyczki, na podstawie której pozwany zobowiązał się między innymi do terminowej spłaty określonej sumy pieniężnej na rzecz powoda. W związku z brakiem terminowego regulowania wpłat przez pozwanego, zadłużenie powstałe na tle realizacji umowy dniem 30 sierpnia 2019 roku zostało postawione w stan pełnej wymagalności. W konsekwencji pismem z dnia 2 września 2019 r. pozwany został wezwany do spłaty wymagalnego zadłużenia pod rygorem skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego. Zadłużenie jednak nie zostało przez pozwanego spłacone, co uzasadniało wystąpienie na drogę sądową.

W sprawie został wydany nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany - S. B. zaskarżając nakaz całości podniósł zarzut braku udowodnienia wysokości roszczenia, braku wykazania przekazania przez powoda pozwanemu środków pieniężnych, braku skutecznego zawarcia umowy bankowej, braku wskazania wysokości stopy procentowej odsetek i jej zmiany, braku skutecznego wypowiedzenia umowy bankowej skutkującego brakiem wymagalności roszczenia, braku wyliczenia

wysokości odsetek naliczonych przez powoda, zamieszczenia w umowie niedozwolonych klauzul umownych. W związku z tym wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Złożona przez (...) Bank SA umowa o kredyt konsolidacyjny numer (...) nie została podpisana przez kredytobiorcę. W pozycji „Podpis za Bank” widnieje wydruk podpisu o treści (...), jednak na poszczególnych stronach umowy nie ma parafek żadnej ze stron. Pomimo że § 1 ust. 5 umowy stwierdza, że umowę zawartą pod warunkiem zawieszającym wydania pozytywnej decyzji kredytowej poprzedzonej pełną weryfikacją i potwierdzeniem zgodności wszystkich danych zgłoszonych przy składaniu wniosku, Bank nie załączył pozytywnej decyzji kredytowej dla wniosku S. B..

(dowód: umowa o kredyt konsolidacyjny – k. 68 - 71)

Do umowy załączono dyspozycję uruchomienia kredytu, która miała zostać podpisana przez S. B., jednak nie zawiera żadnego podpisu. Nie załączono części załączników wymienionych w § 13 umowy, które miały stanowić integralną część kontraktu w postaci wzoru formularza oświadczenia o odstąpieniu od umowy, wyciągu z (...) Bank S.A dla Klientów Indywidualnych, zestawienia produktów dodatkowych kredytobiorcy, oświadczenia dotyczącego ryzyka zmiennej stopy procentowej.

(dowód: dyspozycja uruchomienia kredytu – k. 71)

Kredytobiorcy nie doręczono ani wypowiedzenia umowy ani przedsądowego wezwania do zapłaty.

(bezsporne, nadto: kserokopia druku wypowiedzenia umowy o kredyt konsolidacyjny wraz z kserokopią koperty z adnotacją „zwrot do nadawcy – nie podjęto w terminie” – k. 66-67, kserokopia druku przedsądowego wezwania do zapłaty wraz z kserokopią koperty z adnotacją „zwrot do nadawcy – nie podjęto w terminie” – k. 62-63)

Sąd zważył co następuje :

Powództwo było bezzasadne.

Nie ulega wątpliwości, że powód żądał zapłaty powołując się na zawartą z pozwanym umowę, a wysokość dochodzonej kwoty wywodził z poszczególnych zapisów umowy i regulaminu (wysokość kredytu, rat kredytowych, wysokość prowizji, oprocentowanie, wysokość odsetek karnych).

Zgodnie z art. 6 kc ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne.

Skoro więc powód wywodził swoje roszczenie z zawartej umowy kredytowej, to powinien był w pierwszej kolejności udowodnić zawarcie i treść tego kontraktu. Zadaniu temu powód jednak nie podołał. Nie tylko bowiem przedstawił wydruki bez jakichkolwiek podpisów stron, ale nawet nie wyjaśnił w jakim trybie doszło rzekomo do zawarcia umowy. W odpowiedzi na sprzeciw powód wskazał, że umowa została zawarta w formie deklaracji ustnej zarejestrowanej w trakcie rozmowy telefonicznej z pracownikiem banku. Nie przedstawiono jednak ani nagrania przedmiotowej rozmowy, ani zeznań pracownika banku, który jakoby tę umowę zawierał ani wreszcie przyjętego przez bank sposobu potwierdzania zawartej w ten sposób umowy. Powód nie wykazał także, że w stosunku do pozwanego została wydana pozytywna decyzja kredytowa, co stanowiło warunek zawieszający. Brak tej decyzji wprost nie pozwalał więc przyjąć, że doszło do skutecznego złożenia zgodnych oświadczeń woli.

Brak dowodów co do warunków zawartej przez strony umowy oraz brak załączników, z których miałyby wynikać zobowiązania pozwanego (np. Tabeli Opłat i Prowizji) uniemożliwiały ocenę późniejszych czynności banku takich jak np. wypowiedzenie. Nie sposób było bowiem stwierdzić, czy zaistniały warunki do wypowiedzenia umowy.

Pomimo wniosków składanych w tym zakresie przez pozwanego powodowy Bank nie przedstawił także dowodu dokonania przelewu pożyczonych rzekomo środków na rachunek pozwanego lub rachunek przez niego wskazany. Brak

takiego dokumentu w powiązaniu z przedłożonym niepodpisany dokumentem „dyspozycja wypłaty” budzi znaczące wątpliwości co do zasadności roszczenia.

Podkreślenia wymaga też fakt, że wszelkie wydruki jakie przedstawił w sprawie powód pochodzą wyłącznie od Banku. Brak jest jakiegokolwiek śladu kontaktu pozwanego z powodem. Nawet wydruk emaila (vide k. 75) bardziej wywołuje wątpliwości niż cokolwiek udowadnia. Wiadomość ta nie ma daty, skierowana jest znowu przez Bank do pozwanego, w pozycji „podpisane przez” widnieje zapis „wystąpiły problemy z podpisem”, a skróty nazw załączonych do wiadomości dokumentów nie stanowią nawet sugestii, że chodzi o dokumenty kredytowe. Nie sposób na podstawie takich zapisów i z uwagi na sam tytuł wiadomości uznać za udowodnione, że email stanowi dowód zawarcia umowy określonej treści.

Nie sposób także przyjąć, jak chce powód, że ze strony pozwanego doszło do uznania powództwa. Nawet bowiem gdyby uznać, że komputerowe zapisy załączone do odpowiedzi na sprzeciw stanowią dowód dokonywania jakichkolwiek spłat przez pozwanego, to nie stanowią one dowodu zawarcia umowy o takiej treści jak twierdzi powód, toteż nie sposób wyliczyć wysokość ewentualnego roszczenia. Skoro bowiem – jak wskazano powyżej – powód nie udowodnił, że strony wiązała umowa ani jakiej była ona treści, nie sposób ustalić czy i ewentualnie ile jeszcze powód miałby do spłaty.

Należy także zauważyć, że złożone przez Bank wydruki nie spełniają warunków określonych w art. 7 ust. 1, 2 i 4 ustawy Prawo bankowe. Ustawodawca dopuszcza bowiem sporządzanie dokumentów na informatycznych nośnikach danych, jeżeli dokumenty będą w sposób należyty utworzone, utrwalone, przekazane i zabezpieczone. Czynności te, z wyjątkiem zabezpieczania dokumentów, są realizowane przez bank (art. 7 ust. 2 zd. 2) w sposób wskazany przez Radę Ministrów. Realizację obowiązku nałożonego w ust. 4 na Radę Ministrów stanowi obecnie (od 19.09.2020 r.) Rozporządzenie Rady Ministrów w sprawie dokumentów związanych z czynnościami bankowymi, sporządzanych na informatycznych nośnikach danych z dnia 9 marca 2020 r., w wcześniej - rozp. Rady Ministrów z 26.10.2004 r. w sprawie sposobu tworzenia, utrwalania, przekazywania, przechowywania i zabezpieczania dokumentów związanych z czynnościami bankowymi, sporządzanych na elektronicznych nośnikach informacji, które obowiązywało od 2.11.2004 r. do 18.09.2020 r. Z aktualnie obowiązującego rozporządzenia wynika, że utworzenie i utrwalenie następuje przez zapisanie w dokumencie elektronicznym danych związanych z jedną lub wieloma czynnościami bankowymi oraz jego opatrzenie podpisem elektronicznym lub pieczęcią elektroniczną. Dokument w formie dokumentu elektronicznego może być przekazany na informatycznym nośniku danych albo za pomocą środków komunikacji elektronicznej, w sposób zapewniający integralność przekazywanych danych.

Z informacji pochodzących od powoda nie wynika, by przedstawione w postępowaniu dokumenty spełniały powyższe warunki.

Z powyższych przyczyn zbędna była analiza zapisów umowy pod kątem ich abuzywności. Sąd przyjął bowiem zawarcie umowy o przedłożonej przez powoda treści za nieudowodnione, a tym samym wszelkie jej zapisy – za nieobowiązujące.

Z uwagi na powyższe, na podstawie art. 6 kc contrario należało orzec jak w sentencji.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 kpc mając na względzie zasadę odpowiedzialności za wynik procesu. Na zasądzone koszty złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika pozwanego wg stawki minimalnej – 3600 zł zasądzone na podstawie rozporządzenia ministra sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych z dnia 22 października 2015 r. oraz koszt opłaty skarbowej od pełnomocnictwa – 17 zł.

Na oryginale właściwy podpis.